

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

8

ΣΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὁρσεύουσιν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ 20 δεκά εἰδῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀνεμένον ἢ κυβερνήσεως καὶ ὁ λαὸς μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς

ἀλλὰ καὶ ἀνυπομονησίας ἐν ταύτῃ, διότι πρὸ πολλοῦ τὰ ἐν τῇ βουλῇ πολιτικὰ κόμματα ἐδημιούργησαν κατάστασιν παρακωλύουσαν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλίου. Οὕτως ἔχομεν ἄρ' ἑνὸς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα ἀποκροῦν πᾶσαν σκέψιν πρὸς διάλυσιν τῆς βουλῆς, ὡς δυναμένης νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας κατάστασιν. Ἀρ' ἑτέρου τὸ Δηλιγιάννικόν κόμμα συνταράσσει τὰ πάντα καὶ ἐπιδιώκει τὴν διάλυσιν, διότι ἀνευ αὐτῆς θὰ καταστραφῶσι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ θὰ χρεωκοπήσῃ τὸ Κράτος. Ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τούτῳ τῶν πολιτικῶν δοξασιῶν διαβλέπομεν λυπηρὰ διὰ τὸ ἔθνος συμπτώματα, ἀπομένει δὲ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον συμφέρει εἰς τὸ ἔθνος. Εἴθε ὁ Ὑψίστος νὰ βοηθήσῃ τὴν Μογαλειότητα Του ὅπως λάβῃ τὴν ἀρίστην καὶ ἐθνικὴν ἀπόφασιν. Ὁ Ἑλληνομίς, ὁ ἀπανταχοῦ διεσκαρπισμένος, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ὁ ἑλληνικὸς τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου λαὸς πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ μόνον ἔχει πρὸ πολλοῦ ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του· ὁ δὲ Βασιλεὺς οἰκονομῶν λαμβάνων ἀποφασίζει εἰς ἕν πρὲς νὰ ἀποβλέπῃ, εἰς τὸ ἐθνικὸν καλὸν καὶ οὐχὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμφέρει εἰς τὸν Θεοτόκην ἢ τὸν Δηλιγιάννην ἢ τὸν Ζαΐμην. Διότι ἀρκεταὶ πρὸς αὐτοὺς ἐγένοντο ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Στέμματος ὑποχωρήσεις ὥστε δὲν εἶνε ἐφεξῆς ἐπιτετραμένον νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄτοπον. Τί ἐκ τούτων προέκυψε; Κακοδαίμονιά ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερική; Κατηντήσαμεν ἀθίγγανον. Μὰς μυκητρίζουσιν τὴν ἀθλιότητα καὶ οἱ βούλγαροι αὐτοί. Δὲν ἔχομεν, ὡς Κράτος, ὡς ἔθνος ἐνδοξον ἄλλοτε, οὐδὲ ἄξιον λόγου νὰ ἐπιδείξωμεν ἢ κουφόνιον καὶ τὰ ταῦτα παραπλήσια. Ὅθεν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν ἐπικατάρατον κομματικὴν ἐπικράτησιν καὶ νὰ διαχαράξῃ ὁδὸν ὅλως διάφορον καὶ ἢ εἶνε βέβαιος ὅτι ὁ ἑλληνομίς σύμπας θὰ ταχθῇ φρουρὰς τοῦ Θρόνου Αὐτοῦ· ἔχομεν ἐξωτερικοὺς κινδύνους πολλοὺς νὰ παρακάμψωμεν καὶ ἐὰν δὲν σωφρονήσωμεν θέλομεν συντριβῇ· τότε δὲ εἰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς διαλύσεως συζητοῦντες θὰ νίπτωσι τὰς χεῖρας των καὶ τίποτε περισσώτερον.

Τὴν Τετάρτην περὶ τὴν 11ην ἐκλήθη εἰς τὴν Ἀνάκτορα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Μαυρομιχάλης καὶ εἰσήχθη εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τοῦ Βασιλέως, παρέμεινε δὲ παρ' αὐτῷ μίαν ὁλόκληρον ὥραν. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης κατελθὼν τῶν Ἀνακτόρων ἐφάνη λίαν ἐπιφυλακτικὸς καὶ δὲν ἀνεκοίνωσέ τι περὶ τοῦ

πολιτικοῦ ζητήματος εἰς ὃ πάντως περιεστράφη ἡ συζήτησις. Ἐν τούτοις ἐγνώσθη, ὅτι ὁ Βασιλεὺς κατ' ἀρχὰς ἀνέπτυξεν εἰς τὸν κ. Μαυρομιχάλην τοὺς λόγους, δι' οὓς φρονεῖ ὅτι ἡ διάλυσίς τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ γείνη εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ ἐπεκαλεσθῇ τὸν πατριωτισμὸν αὐτοῦ ὅπως μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν γνώμην του ἀλλὰ νὰ δεχθῇ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐμφανίζουμένη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, θὰ προῶν εἰς τὴν ψήφισιν τῶν ἀναγκαίων νομοθετημάτων διὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἀντέτεινεν εἰς τὰ ἀνωτέρω καὶ ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ κόμμα, εἰς ὃ ἀνήκει, φρονεῖ, ὅτι ἡ παρούσα Βουλὴ δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαλυθῇ αὕτη. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ Βασιλεὺς παρεκάλεσε τὸν κ. Μαυρομιχάλην νὰ διαδιδάσῃ σκέψεις τινὰς εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ νὰ συστήσῃ αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς Α. Μεγαλειότητος τὴν ὑποστήριξιν τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην Κυβερνήσεως. Ὑποσχέσιν ρητὴν, ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ κ. Μαυρομιχάλης, δὲν ἔδωκεν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπεσχέθη ὅμως, ὅτι θὰ μεταβῇ παρὰ τῷ κ. Δηλιγιάννῃ, εἰς ὃν θὰ ἀνακοινώσῃ πάντῃ τὰ ἀνωτέρω. Ὀλίγην ὥραν μετὰ τὴν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων καθόδον τοῦ κ. Μαυρομιχάλη ἐπεσκέψθη αὐτὸν κατ' οἶκον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ράλλης. Τί ἐλέχθη μετὰ αὐτῶν καὶ τίνες ἀποφάσεις ἐλήφθησαν δὲν ἐγνώσθη. Ἐκρίθη ὅμως ὁρθὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συνεδρίασις τοῦ διὰ τὴν ἐσπέραν προσκληθέντος ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ράλλης ὁ κ. Μαυρομιχάλης κατηνύθη ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη παρ' ᾧ παρέμεινε ἰδιαιτέρως συνδιαλεγόμενος ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ὥραν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπέκρουσε τὴν σύστασιν ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Ράλλης ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν γνώμην του, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ διαλυθῇ ὡς μὴ ἀντιπροσωπεύουσα γνησίως τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες μας, κατόπιν τῆς στάσεως ταύτης τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ὁ κ. Μαυρομιχάλης δὲν θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ θὰ παραιτηθῇ. Καὶ αὐτὰ μὲν εἶνε πληροφορίες μας. Ἐκυκλοφόρησεν ὅμως περὶ τὴν ἐσπέραν καὶ μία διάδοσις, καθ' ἣν ὁ κ. Δηλιγιάννης πεισθεὶς εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ κ. Μαυρομιχάλη, ἐδέχθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν Ράλλη, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐφαρμόζῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὔτε ὁ κ. Φαρμακόπουλος θὰ παραιτηθῇ, οὔτε οἱ κ.κ. Μαυρομιχάλης καὶ Μερλόπουλος καὶ συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις ὡς ἀποτίθεται νῦν θὰ παρασυσταθῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Τὴν 4ην μ. μ. μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ κ.κ. Κωνσταντινίδης Μερλόπουλος καὶ Φαρμακόπουλος, ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸ συμβούλιον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συναδέλφους του, ὅτι τὸ συμβούλιον θὰ ματαιωθῇ διότι πρέπει προηγουμένως νὰ ἴδῃ καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τινὶ.

Ἡ «Πρωτὰ» ὄργανον τοῦ κ. Δηλιγιάννη σχολιάζουσα τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἀπο-

φαίνεται ὡς ἐξῆς:

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καταρτίζει ἡ ταυτότης τοῦ φρονήματος τῶν ἀποτελούντων τὸ κόμμα μελῶν, καὶ οὐχὶ ἡ ταυτότης ἢ ἡ σύμπτωσις τῶν συμφερόντων· δὲν εἶνε πολιτικὰ κόμματα ἄλλ' ἐταιρίαι κερδοσκοπικαὶ ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὰ μέλη συνδέονται διὰ τῆς συμπτώσεως τῶν συμφερόντων. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ὅτι συμβαίνει καὶ ἐπιτρέπεται ἡ σύμπραξις δύο κομμάτων, ἐὰν ἀμφοτέρω ἐμφερῶνται ὑπὸ ἐνὸς σκοποῦ, οὐχὶ τοῦ σκοποῦ νὰ συντηρηθῶσιν ἐν τῷ Ὑποοργείῳ, ἀλλὰ σκοποῦ ἐξυπηρέτουτος μέγα συμφέρον ἐθνικὸν ἢ μέγα συμφέρον τοῦ Κράτους. Ἄλλως αἱ συμπράξεις ὑφαίνουσιν πλειονοψηφίαν εἰκονικὴν καὶ λειτουργίαν πολιτεύματος εἰκονικὴν, καθισταμένην οὐχὶ πολιτεύματος Κοινοβουλευτικοῦ. Ἀφοῦ δὲ εὐρισκόμεθα νῦν πρὸς Βουλῆς, τῆς ὁποίας ἡ μειοψηφία δὲν δύναται νὰ κυβερνᾷ, ἀφοῦ εἶνε μειοψηφία, ἡ δὲ πλειοψηφία δὲν δύναται νὰ κυβερνᾷ, ἀφοῦ καὶ αὕτη δὲν εἶνε πλειοψηφία, μόλις καταρτισθεῖσα διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν εἰκοσάδος Βουλευτῶν, οἵτινες προσεχώρησαν οὐχὶ διότι ἔχουσι μετ' αὐτῆς τὸ αὐτὸ φρόνημα, ἀλλὰ δι' ἄλλας γνωστὰς αἰτίας, τί μέλλει γενέσθαι; Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Κοσμηταὶ τῆς πολιτείας οὐδ' οἱ διαρρυθμισταὶ τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος, καὶ ταύτην συνιστῶμεν εἰς πάντας, εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τοὺς πολιτευομένους, εἰς τοὺς ἀρχομένους καὶ εἰς τοὺς ἀρχοντας. «Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος, ἔλεγεν ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ 1864, ὅταν ἐτίθει τὴν χεῖρα Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, εἶνε ὑποχρέωσις καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων».

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἔνοχοι, τρέμοντες τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκλογέων αὐτῶν, ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν. Διότι δὲν διεξάγομεν ἀγῶνα κατὰ τούτων, οὐδὲ λαμβάνομεν τούτους ὑπ' ὄψιν. Ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν, τῷ ἐδραζομένῳ ἐπὶ τῆς προσήκουσας λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος, ἀφορῶμεν μόνον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου. Καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἀπαιτοῦσι τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Οὐδ' ὑπάρχει πολιτικὴ φιλόπατρις, ἔχων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀντίθετον γνώμην. Αὕτη ἐστὶν ἡ γνησία καὶ ἡ καθολικὴ ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος. Οἱ δὲ ἀναφέροντες λόγους, προκαλοῦντες τὸ μείδιμα, ὅπως ἀποδείξωσι τὸ ἐπιζήμιον τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἀποδείκνυσιν μόνον τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας. Διότι ἡ διάλυσίς τῆς Βουλῆς ἐνδείκνυται ὡς μέτρον χρήσιμον καὶ ἐπιβαλλόμενον οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ Πολιτεύματος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Οὐδ' ὑπάρχει σωφρονὴν ἄνθρωπος, μὴ ἀνομολογῶν τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην τῆς διαλύσεως, δι' ἣς θέλει ἐνδείχθῃ Κυβέρνησις κοινοβουλευτικὴ καὶ ὑπεύθυνος, δυναμένη νὰ ἐργασθῇ καὶ φέρουσιν τὴν εὐθύνην τῆς ἐργασίας ἢ τῆς ἀδράκειας τῆς. Ὑπὸ τοιούτων ἀρχῶν ἐμφορεῖται τὸ ἡμέτερον κόμμα, ἀδιαφορεῖ δὲ παντελῶς διὰ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἢ τῶν ἄλλων. Ἀγωνίζομεν καὶ συνιστῶν τὴν θεμιτὴν διέξοδον ἀπὸ τῆς παρούσης καταστάσεως, ἀφορᾷ πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ ἐπιτελεῖ καθήκον πρὸς τὴν Πατρίδα. Πράττει τοῦτο ἐμφοροῦμενον μόνον ὑπὸ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, διότι μόνον ἐν ὀνόματι τῶν συμφε-

— Προήχθησαν εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν
ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Ἀλ. Λάζος, ὁ Στ.
μος Παναγέλης πρόεδρος προξενικοῦ δικαστ.

ρίου τῆς ἐν Κων)πόλει Πρεσβείας, Ἀρμάνδος Ποττέ, α' γραμματεὺς τῆς ἐν Κων)πόλει Πρεσβείας, Γ. Τζορμπάτζόγλου καὶ Γ. Ἀσδέρης β' δερμηνεὺς τῆς ἰδίας. Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυρὸς Σταυρὸς εἰς τοὺς Γεώργιον Λαγουδάκη καὶ Ἰωάννην Παπαῦ γ' δερμηνεὺς τῆς αὐτῆς.

— Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας παρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἀνεκοινώσεν ἐπισήμως τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Ναυάρχου ὑπὸ τοῦ Ἐδουάρδου. Παρουσιάσθησαν ἐπίσης εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ὁ ὑποναύαρχος καὶ οἱ κυβερνήται τῶν ἀγγλικῶν πλοίων. — Ὁ ἀνθυποπλοίαρχος Περ. Ἀργυρόπουλος παρεπέμφθη ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν γενομένη μονομαχίαν πρὸς ἡμερῶν. Ἐπίσης θὰ παραπεμφθῇ καὶ ὁ κ. Πιεράκος, ὅστις ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ συντάγματός του ἐμωρήθη διὰ φυλάξεως δεκαπενθήμερου. — Τὸ Κακουργιοδικεῖον Καρδίτης κατεδίκασε τοὺς Κούρτοβικ καὶ Οἰκονομίδην ἐρήμην εἰς διαιτὴ φυλάκισιν καὶ πρόστιμον δισχιλίων δραχμῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει τῶν δικαστῶν Βόλου διὰ τοῦ «Κροτάλου». — Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διαμονήν του ἀπέστειλε τὸν Μεγαλόσταυρον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Πίττρίχ, τὸν Γεν. Ἐπιτελάρχην βαρῶν Μπέν καὶ εἰς τοὺς γενικοὺς ὑπασιπιστὰς τὸν Ἰωσήφ κόμητα Παὰρ καὶ βαρῶν Βόλφρας. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπέστειλε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Κων)πόλεως ἐπιστολὴν δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι παραδέχεται τὰς γνώμας του ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πολιτείαν τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἐλλήνων ἱερέων καὶ θὰ συμπράξῃ μετ' αὐτοῦ πρὸς ἐφχρημογὴν τῶν καταλλήλων μέτρων. — Παρεστάθη ἡ προθεσμία τῶν ἐγγραφῶν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἀν. νεώσεων τῶν μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου. — Συνεστήθησαν καὶ β' καὶ γ' ταξίς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ὁμοίως δὲ καὶ β' τῆς ἐν Πάτραις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων, ἐν τῷ ἐν Κηφισίᾳ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπη-

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Η'.

Β') Ὁ Ἀντιοχείας Ἱερόθεος († 1885) ὁ συμμετασχὼν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου 1872, κατεπολεμήθη λυσσώδως ὑπὸ τῶν Ρώσων, ἐξεγειράντων κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἀρabas ὀρθοδόξους, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς.

Ἐκτοτε ὅμως σφοδρὸς διέληθη κατὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου πόλεμος κατακτητικὸς καὶ οἰκονομικός, ἐπὶ ἧς ἡ μερὶς τῶν Σλαυοφίλων Ἀράβων λεγομένη καὶ ἀνεδείχθη ἐν ἐσχάτων Ἀραβ Σλαυοφίλος Πατριάρχης, οὐχὶ δ' Ἐλλην, ὃν δὲν ἀνεγνώρισε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον οὐδὲ οἱ Ἀνατολικοὶ Θρόνοι.

Γ') Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος ὁ ΣΤ' ἐφ' οὗ τὸ σχίσμα ἐγένετο, ἐξηναγκάσθη τῷ 1873 εἰς παρλίτησιν ἐνεκ τῶν δυσχερειῶν τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος καὶ τῆς συστηματικῆς κατ' αὐτοῦ ἐχθρότητος τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καθ' ὑποκίνησιν τῆς Ρωσσίας.

Δ') Ἀλλά, παρὰ πάντα ταῦτα, οὐδὲν κατορθώσαντες οἱ Σλαῦοι οὐδὲ ἐπιτυχόντες μεταβολὴν ἐν τῷ φρονήματι τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Μεγάλης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐπεδόθησαν εἰς συστηματικὰς προπαγανδικὰς καὶ Πανσλαβιστικὰς ἐνεργείας προσπαθοῦντες νὰ προσηλυτίσωσι πολλοὺς μὴ Σλαῦους εἰς τὴν Ἐξαρχίαν δι' ὑποσχέσεως περὶ ἀπελευθερώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Καὶ πάλιν οὐδὲν κατορθοῦντες, ἐπεδόθησαν εἰς αἰσχροτάτας πράξεις, ἃς ἐστιγματίσεν ἡ Ἱστορία. Ἐλληνικαὶ ἐκκλησίαι καὶ σχολαὶ ἠρπάχοντο. Ὁ ἐλληνικὸς κληρὸς κατεδιώκετο, ὁ δὲ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος, ὁ μετὰ ταῦτα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Ε', ἐσύρετο ἐκ τῆς κόμης καὶ τοῦ

τοῦ φίλου κ. Στεφάνου Δημητρίου τῆς ἐκ Ὁρθῶν πολιτευομένης οἰκογενείας μετὰ τῆς πολυτελεγγήτου καὶ ἀβρᾶς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ζίππα, προσφίλους θυγατρὸς τοῦ κ. Ἀποστόλου Ζίππα βουλευτοῦ Τρικκαίων. Τοὺς Στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ πρῶτος ὑπουργὸς κ. Σιμόπουλος, τὸ δὲ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ Ἄγιος Τρίκκης κ. Προκόπιος. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν οἱ νεόνυμφοι ἐδέχθησαν τὰς εὐχὰς τῶν παρισταμένων. Εἰς ταύτας προστέτομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἡμετέρας εὐχόμενοι βίον μακρὸν εὐδαίμονα καὶ ἀνέφελον. Καθῆκον δὲ θεωροῦμεν νὰ σφίξωμεν τὴν χεῖρα καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου Ἱππειώτου κ. Χρ. Τζανίδη, ὅστις μετὰ περιστῆς φιλοκαλίας διεκόσμησε τὰς αἰθούσας καὶ παρεσκεύασεν ἐν τάξει τὰ πάντα.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπούλτζης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος ἔμπορος κ. Μιχαὴλ Γκρίτζας.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαρίσης ὁ ἐκθέτης παρὰ τῇ ἐνταῦθα διεθνῇ ἐκθέσει κ. Γεώργιος Ἀντιωάδης ἐκ Μπούλτζης, καὶ προμηθευτὴς τῆς Α.Β. Ὑψηλότητος τοῦ Διαδόχου.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Κων)πόλει οἱ ἀρραβῶνες τοῦ μεγαλεμπορίου αὐτοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Πρ. Τσονίδου ἐκ Μπούλτζης τοῦ Ζαγορίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Βλασσῶ. Τοῖς μνητευσθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν. Β. Α.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Λαμπρινός.

— Τὸν ἐκ Μονεδεδίου τῆς Ἱπείρου καὶ ἤδη ἐν Λαρίσῃ διαμένοντα νεαρόν Ἀσκληπιάδην κ. Χρυσόστομον Ἰωάν. Ζούγκον, δόντα τὰς πρακτικὰς του ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς καὶ λαβόντα τὴν ἄξιαν, συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ.

— Ὁ κ. Κων. Μέκιος υἱὸς προσφίλους τοῦ κ. Μιχ. Μέκιου ὑπέστη τὰς ἐν τῇ ν.μ.κ. σχολῇ διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια φίλων καὶ συμπατριωτῶν. Σπύργοντες αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς του τὴν χεῖρα εὐχόμεθα εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι σταδίῳ.

— Ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς ἤνωσεν ἐν Βέλῳ ὁ ὑμένας τὸν ἀνοικτόκαρδον ἐξ Ἰωαννίνων φίλον μας κ. Δημ. Δρόσον ὑπάλληλον Σιδηροδρομῶν Θεσσαλίας καὶ τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του Ἐλευθερίαν Παλαβοῦρη ἐκ Μιζέλης. Ἡ Ἱππειωτικὴ παροικία Βόλου, ἧς ἀγαπητὸν ἀποτελεῖ μέλος ὁ νεόνυμφος ἀπευθύνει αὐτῷ εὐχαιρὴν συγχαρητήρια, εὐχομένη βίον ὀλίγον καὶ ἀνέφελον. Ἀρ.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Καλαμών πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐν τῷ Χημείῳ σπουδῶν του ὁ ἐκείσε γεωπόνος ἐργοδηγὸς κ. Γεώργιος Κ. Κούρτιος ἐκ Νεγιδῶν τοῦ Ζαγορίου.

πώγωνος εἰς τὰς ὁδοὺς, τυπτόμενος καὶ ἐμπυτόμενος ὑπὸ τῶν Σλαύων. Πλὴν ἡ Ἐκκλησία, ἄφοδος, ὑπερμηνύετο σθεναρῶς τῶν δικαίων τῆς.

Ε') Ἀπηλπισμένοι καὶ ἐκφρονες οἱ πανσλαβισταὶ προὐκάλεσαν τὴν ψευδοεπανάστασιν τοῦ Τατάρ Παζαρτζίκ καὶ ἐδημιούργησαν τὰς δήμεσφάγας τοῦ Βατάν, αἱ ὁποῖαι παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877-78, ὃς ἀπεσφραγίσθη διὰ τῆς ἐλληνοκτονίου Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἣν κατεράκωσαν αἱ ἀπειλαὶ τῶν ἀγγλικῶν τηλεβόλων καὶ ἡ ἀπειλητικὴ στάσις τῆς Αὐστρίας.

ΣΤ') Μετὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον τῆς Τουρκίας διατελούσης ὑπὸ τὴν πλήρη τὴν Ρωσσίας ἐπιτροπὴν, ἐπετράπη νὰ ἐδρεύῃ καὶ πάλιν ὁ Ἐξάρχος τῶν Βουλγάρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰ καὶ ἡ ἰδρυσις ἀνεξαρτήτου Βουλγαρίας ἐδικαιολογεῖ ἐπαρκῶς τὴν ἰδρυσιν ἀνεξαρτήτου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἐν Σόφια, ἧς ἡ δικαιοδοσία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπεκταίνετο, κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἀποστολικούς κανόνας, πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἀνεξαρτήτου χώρας. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ 1885, ὅτε προσηρτάτο ἐκθέσμως ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ὅτε ἱκανοποιήθη πλεονεξία βουλγαρικὸν πόθος, οἱ Σλαῦοι, διαβλέποντες καὶ πέραν τῶν καταληφθεῖσιν χωρῶν τὰ ὅρια τῆς ἀποσχισθείσης βουλγαρικῆς Ἐθνότητος, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν κατάλυσιν τῆς ἐν Κων)πόλει Ἐκκλησίας, ἐπὶ ζήτησαντες ἐκτοτε τὴν διὰ τῆς μεθόδου τῶν βερρατίων πνευματικὴν κατάκτησιν καὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων, ἃς, ἐπεδίκασεν μὲν τοῖς Βουλγάροις πρὸς ἐξόνωσιν καὶ δούλωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀλλ' ἃς ἀνεγνώρισεν ὡς ἐλληνικὰς ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου, ἡ ἀκυρώσασα τὴν συνθήκην τῶν Ρώσων τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Καὶ οὕτως ἤρξατο ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκδόσιν βερ-

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27 τοκομεριδίου τοῦ ἐκ φρ. χρ. 89,875,000 Ἐθνικοῦ δανείου 1890 5 ο)ο (Σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσης) πληρωτέον πρὸς φρ. χρ. 4 ἀπὸ τῆς 2)15 προσεχούσης Δεκεμβρίου.

Ἀθήνησι 15 Νοεμβρίου 1903.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Δ. Ν. Ὑόρ κ η. Θὰ φροντίσωμεν ἀσφαλῶς. — Κ. Π. Κολώνια. Θὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν. — Σ. Δ. Πόρ τ - Σ α ῖ δ. Θὰ παρατηρήσωμεν πόθεν προέρχεται. — Ι. Α. Πειραιᾶ. Ποῖον δῆμαρχον νὰ ψηφίσῃτε; Ἀχουαχ! Ἐρωτᾷτε ἡμᾶς; ὁποῖον θέλει ὁ λαὸς καὶ νομίζομεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζητεῖ ὁ λαὸς εἶναι τὸ μόνον ὀρθὸν καὶ καλόν. Βλέπετε ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ λαὸς ἐξήτει τὸν Μερκούρη, διότι ὁ Μερκούρης ἔπραξε πολλὰ κατὰ τὴν προσηγορίαν τὴν τετραετίαν. Λοιπὸν ὁ λαὸς φέρεται πρὸς τὸ καλὸν πάντοτε. Διὰ τὰ εἶναι δὲ καὶ ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς μετὰ τὸ μέρος Δ α μ α λ ᾱ σημαίνει ὅτι ἔχει προαίσθησιν ὅτι ὁ Π α ὕ λ ο ς Δ α μ α λ ᾱ εἶναι ἄξιος νὰ καταλάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου Πειραιῶς ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἱππειῶται εἰς τὰς κάλπας προσέρρονται ἀνευ συμφέροντος καὶ ὑστεροβουλίας ἀλλὰ μόνον ἐξ ἐκτιμήσεως πρὸς τὰ πρόσωπα νομίζω ὅτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν θὰ διατάσῃ νὰ ταχθῶσι μετὰ τὸ μέρος τῆς ὀρθῆς καὶ λογικῆς σκέψεως ὑποστηρίζοντες τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Δαμαλά. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μας. Σεῖς πράξατε ὅτι ἀρεστόν. Τί Κριτελῆς καὶ κολοκυθία; — Γ. Μ. Καθ' ἃ λ λ α. Ἀντίτιμον βιβλίων ἐλήφθη. Ἐγχετε εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ συγχαρητήρια. Καθόσον ἀφορᾷ συνδρομὴν δύνασθε νὰ ἀποστείλητε διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἥτοι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τοῦ Αὐστριακοῦ ταχυδρομείου. — Π. Α. Χανιά. Ἀποστέλλονται. — Κύριοι Λουκά Στόλη, Χαρ. Οἰκονόμου, Χρ. Πετρίδης εἰς Κ α ῖ ρ ο ν. Νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε τὰς μέχρι τοῦδε συνδρομάς σας, διότι ἐδαρύνθημεν νὰ σὲς γράφωμεν χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ἀπάντησιν.

Ἐν αὐτῇ διδάσκονται ἅπαντες οἱ Εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ ἐντὸς μηνὸς διὰ διδασκαλίας λίαν εὐμεθόδου καὶ ταχείας. Ἀμοιβὴ μετρία. Διὰ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας ἰδιαίτερον ὥραι διδασκαλίας.

τίων παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Πατριαρχείου, παρατηροῦντος ἐπὶ πλεον, ὅτι μόνον ἔαν μετέβηλλον σχῆμα οἱ σχισματικοὶ Βούλγαροι κληρικοὶ καὶ ἐκκηρύσσοντο ὑπὸ τῆς Πύλης ἐπισήμως ὡς σχισματικοί, ἠδύναντο νὰ ἐκδοθῶσι βεράτια. Παρὰ ταῦτα ἡ Πύλη ἐξέδιδεν ἐν ἐτει 1890 τὰ βεράτια Ὀχρίδος καὶ Σκοπίων. Τότε διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διὰ τὴν παρὰ τῆς Πύλης ἀρνήσιν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων παραιτηθέντος τοῦ Διονυσίου τοῦ Ε', ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, ὁ πολὺς Γερμανός, Ἡρακλείας, τότε, νῦν δὲ Χαλκιδύνης, ἐκήρυξε τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ (4 Ὀκτωβρίου 1890) καὶ αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι ἀπανταχοῦ τῆς Τουρκίας ἐκλείσθησαν. Πρὸ τῆς τοιαύτης στάσεως τῆς Μεγάλης ἡμῶν ἐκκλησίας ἡ Πύλη ὑπεχώρησε καὶ ἀνεγνώρισε τὰς ἀπειληθίσας τοῦ γένους τοῦ γένους προνομίους, ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλεσε τὰ ἐκδοθέντα βεράτια, εἰ καὶ ὑπεσχέθη τὸ τοιοῦτο πρὶν ἀνοιχθῶσιν αἱ ἐκκλησίαι τῇ 24 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Καὶ ἀπετράπη μὲν πρὸς στιγμήν ὁ κίνδυνος ἐκδόσεως ἄλλων βερρατίων, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1894 καὶ ἐντεῦθεν ἤρξαντο πάλιν ἐκδιδόμενα τοιαῦτα ὑπὸ τὴν ἀκάθεκτον πίεσιν τῆς Ρωσσίας, ἥτις πάντα ἐκίνει λίθον πρὸς ἐκσλαβισμόν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πληθυσμῶν διὰ τῆς μεθόδου τῶν βερρατίων.

Ἀλλ' αἱ Πανσλαβισταὶ, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου οὐδὲν κατορθώσαντες, προὐκάλεσαν ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ψευδοεπανάστασιν καὶ ἐδημιούργησαν τὰς δήμεσφάγας τῆς Θεσσαλονίκης, ἐλπίσαντες ὅτι ὁ ἀπαναληφθὴς παλαιὰ ἱστορία ἡ ἐπακλουθῆσκα τὸ Τατάρ Παζαρτζίκ καὶ τὸ Βατάν. Πλὴν ἡ στάσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀμπαγνός καὶ αὐτῆς τῆς Τουρκίας ἐματαιώσε τὸ μελετηθὲν ἀπαίσιον ἔργον, ἐπὶ τοῦ παρόντος πούλαχιστον.

(Ἀνολοθεῖ)